

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216201240
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8216201240.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: G. Š., U.. X.X.XXXX, L. XX,XXX XX L., zastúpenej JUDr. Svätoslavom Vaškom, advokátom, Baštová 5/A, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 162,83 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á žalobcovi zaplatiť známy úrok z omeškania v sume 15,45 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovanej voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 8.3.2016 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu známy úrok vo výške 162,83 Eur, známy úrok z omeškania vo výške 15,54 Eur, poplatok vo výške 140,85 Eur, poplatok za upomienky 40,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur a náhradu trov konania, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 29.4.2014 poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 600,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 140,85 Eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 39,15 Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 780,- Eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 140,85 Eur, čo predstavovalo ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 382,68 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ zobral na vedomie. Úrok bol vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 39,15 Eur. Uvádza, že spotrebiteľský úver sa úročí ročnou úrokovou sadzbou, ktorá predstavuje fixné percento vo výške 39,15 % p.a., pričom výška úrokov sa vypočíta nasledovnou metódou: istina (poskytnutý spotrebiteľský úver) x úroková sadzba x počet dní trvania spotrebiteľského úveru /365 x 100. Úroková sadzba úveru je fixná na celé obdobie úveru. Úroková sadzba nie je naviazaná na žiaden index ani referenčnú úrokovú sadzbu a nie sú dané žiadne podmienky pre uplatňovanie úrokovej sadzby. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 780,- Eur, ak nie je dohodnuté inak do 2.7.2014 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Žalobca a žalovaná sa dohodli, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.4.2014 sa mení tak, že žalovaná sa zaviazala žalobcovi uhradiť celkovú čiastku

780,- Eur v 2 splátkach vo výške 390,- Eur, splatných vždy k 2 kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 2.6.2014. Žalovaná z uvedenej čiastky pred dlhom splatným uhradila 0,- Eur. Na základe toho, že porušila podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nedodržala splátkový kalendár, oznámili jej, že v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere stratila výhodu splátok, dlh sa stal splatný v celosti a vyzvali ju na úhradu celého dlhu. Podľa Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia žalobcu v týchto konaniach a iné preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva. Dlžná pohľadávka tak podľa žalobcu bola tvorená známym úrokom v sume 162,83 Eur, známym úrokom z omeškania vo výške 140,85 Eur, poplatkom vo výške 140,85 Eur, poplatkom za upomienku v sume 40,- Eur a zmluvnou pokutou v sume 33,- Eur.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe žalobcu navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa žalovanej voči žalobcovi už nemá žiaden dlh. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.4.2014 č. XXXXXXXXXX obsahuje viaceré zmluvné dojednania, ktoré podľa § 53 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné a z toho dôvodu neplatné. Žalobcom žalobou uplatňované nároky sú založené na neprijateľných zmluvných podmienkach.

4. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovanej oznámil, že žalovaná dňa 7.1.2015 uhradila sumu 600,- Eur a žalobca naďalej eviduje nedoplatok vo výške 448,62 Eur.

5. Žalovaná v duplike zo 6.12.2016 uviedla, že okrem sumy 600,- Eur o zaplatení ktorej predložila výpis z internetbankingu ČSOB, a.s. uhradila aj sumu 180,- eur titulom celkových nákladov spotrebiteľa, o čom ako dôkaz predložila list žalobcu označený ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.1.2015, v ktorom žalobca potvrdzuje úhradu istiny úveru spolu s poplatkom v sume 780,- Eur.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 8.12.2016, na ktoré predvolal ako právneho zástupcu žalobcu (doručenie predvolania vykázané 16.11.2016) tak aj právneho zástupcu žalovanej (doručenie predvolania vykázané 11.11.2016). Žalobca, ako aj jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, pričom svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným 7.12.2016 a žiadali rozhodnúť v ich neprítomnosti. Žalovaná a právny zástupca žalovanej podaním doručeným 6.12.2016 žiadali ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili s prejednaním veci bez ich účasti. Vzhľadom na splnenie podmienok vykonania pojednávania v zmysle § 178 ods. 2 CSP (doručenie predvolania aspoň 5 dní pred jeho konaním) súd rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti strán v konaní a po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok č. k. 7C/6/2016-62 z 8.12.2016, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

7. Svoj rozsudok odôvodnil tým, že medzi stranami nebolo sporu, že žalobca so žalovanou dňa 29.4.2014 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 600,- Eur za podmienok, ako vyplývajú z obsahu zmluvy. Vychádzajúc z ustanovení § 261 ods. 6 písm. d), § 497, § 499 a § 502 Obchodného zákonníka ako aj § 52, § 53, § 53c Občianskeho zákonníka a s poukazom na čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 a 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 ako aj na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 z.z. v znení ku dňu 8.4.2014 dospel k záveru, že úverová zmluva, z ktorej si žalobca vyvodzuje svoj peňažný nárok uplatnený žalobou je spotrebiteľskou zmluvou, v rámci ktorej neboli zmluvné podmienky individuálne dojednané. Na uzavretie zmluvy o úvere dňa 29.4.2014 spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. použila formulár s predtlačným textom, ktorý je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písmen tohto textu reálne neumožňuje priemernému spotrebiteľovi čo i len oboznámiť sa s týmto textom a vyhodnotiť jeho dôsledky. Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. ako dodávateľovi pritom nič nebránilo formulárovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, ako je odkaz na úverové zmluvné podmienky, v ktorých sú prakticky upravené všetky povinnosti spotrebiteľa, mali byť minimálne uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom jej rozsahu, včítane úverových zmluvných podmienok. Žalobca takýto typ formulárovej zmluvy na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovanou použil zámerne, v snahe odradiť žalovanú ako spotrebiteľa od možnosti reálne sa oboznámiť s obsahom zmluvy, včítane všeobecných úverových podmienok a tým získať kvalifikovaný obraz o podmienkach poskytnutia úveru a vyhodnotiť ich dôsledky na ňu ako spotrebiteľa. Preto považoval spotrebiteľskú zmluvu ako takú za

absolútne neplatnú, v dôsledku čoho všetky jej ostatné podmienky považoval za neprijateľné a tým aj za neplatné. Poukazoval tiež na skutočnosť, že k rovnakému záveru došli aj iné sudy (napríklad Okresný súd Žilina vo veci sp. zn. 13C 69/2011, vid' jeho rozsudok zo dňa 10.1.2012 č.k. 13C 69/2011-13, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 20.6.2013 sp. zn. 6Co 76/2013) pričom v skôr citovaných rozhodnutiach uvedené skutkové a právne závery oboch súdov v celom rozsahu za vecne správne považoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o dovolaní proti týmto rozhodnutiam vedenom pod sp. zn. 1Cdo 320/2013 (vid' rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2015 sp. zn. 1Cdo 320/2013). Z listu žalobcu zo dňa 14.1.2015 vyvodil, že dňa 7.1.2015 žalovaná uhradila istinu úveru spolu s poplatkom vo výške 780,- Eur na základe zmluvy o úvere č. 800503562 uzatvorenej dňa 29.4.2014, čo žalobca v konaní nepoprel a preto súd v zmysle § 151 ods. 2 C.s.p. ustálil, že žalovaná žalobcovi uhradila ňou tvrdenú sumu 780,- Eur, čím žalobcovi vrátila viac, než jej žalobca na základe neplatnej zmluvy poskytol a preto bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá.

8. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 9Co/14/2018-101 z 5.6.2018 rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 7C/6/2016-62 z 8.12.2016 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že nesprávnosť skutkových zistení je relevantným odvolacím dôvodom vtedy, ak je možné usúdiť, že závery, ku ktorým súd dospel nezodpovedajú vykonaným dôkazom, resp. hodnotenie dôkazov je chybné. Ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z tvrdení účastníkov, alebo vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, pravdivosti, vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo mohlo byť zistené hodnotením dôkazov v ich vzájomnej súvislosti. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje na zistený skutkový stav konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery. K prvoinštančným súdom tvrdenej neplatnosti zmluvy pre neadekvátnu veľkosť písma a nečitateľnosť údajov odvolací súd uviedol, že je možné súhlasiť so žalobcom v tom, že v čase vzniku zmluvy žiadny právny predpis neupravoval veľkosť písma, ktoré má byť uvedené v spotrebiteľskej zmluve, pričom žalovaná túto okolnosť (údajnú nečitateľnosť zmluvy) v priebehu konania ani netvrdila. Zároveň bolo odvolacím súdom ustálené, že obsahu predmetnej zmluvy žalovaná porozumela, čo vyplýva nielen z toho, že na záväzky z nej vyplývajúce plnila, ale aj z jej listu, ktorý žalobcovi adresovala dňa 4.1.2005 (č.l. 34 spisu) označenom ako návrh na mimosúdne riešenie, v ktorom presne popísala všetky zmluvou dohodnuté náležitosti. Podľa odvolacieho súdu zásade poctivosti vo vzťahu dodávateľa k spotrebiteľovi by nezodpovedal taký kontraktálny proces, ktorý by bol zachytený vo forme značne sťažujúcej vnímanie toho, čo má byť jeho obsahom, čo však z dôkazov vykonaných v konaní nevyplývalo. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná žalobcovi zaplatila 780,- Eur, poukázal na skutočnosť, že v spise sa nachádza písomnosť žalovanej adresovaná žalobcovi, datovaná dňom 19.1.2015 (č.l. 37 spisu), ktorou reaguje na písomnosť žalobcu zo 14.1.2015, v ktorom bola informácia o tom, že mu uhradila istinu úveru spolu s poplatkom so výške 780,- Eur. Z písomnosti žalovanej však vyplýva, že táto informácia žalobcu nie je podľa nej správna, keďže na účet žalobcu previedla sumu 600,- Eur. Odvolací súd tak súdu prvej inštancie vytkol, že sa nedôsledne vysporiadal s týmito vzájomne si odporujúcimi informáciami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, čím svoje rozhodnutie zaťažil vadou a závery, ku ktorým dospel sa tak stali protirečivé. Uvedené znamená, že skutkové zistenia, ku ktorým súd dospel nemajú oporu v postupe, ktorý pri hodnotení dôkazov realizoval, čo má za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom a je tak dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania bude opätovne vec prejednať, vo vzájomnej súvislosti a jednotlivosti posúdiť dôkazné prostriedky, ktoré mu predložili strany sporu, posúdiť, či podmienky zmluvy, ktorú uzavrel žalobca so žalovanou nie sú neprijateľnými podmienkami. V závere svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ v ďalšom konaní súd dospeje k neprijateľnosti zmluvných podmienok vo vzťahu k tým nárokom, ktoré žalobca definoval v samotnom žalobnom návrhu, potom je úlohou prvoinštančného súdu nároky vzťahujúce sa k neprijateľným podmienkam nepriznať a pokiaľ pokiaľ niektorý zo žalobou definovaných čiastkových nárokov má základ a opodstatnenie v zákonnej úprave a bude opodstatnený, jeho opodstatnenosť posúdiť v súlade s právnym predpisom.

9. Po zrušení rozsudku č. k. 7C/6/2016-62 z 8.12.2016 krajským súdom súd vo veci súd opätovne vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.9.2018, na ktoré predvolal žalobcu ako aj právneho zástupcu žalovanej (doručenie predvolania u oboch vykázané 8.8.2016) a po vykonaní dokazovania vo veci vyniesol tento rozsudok. V priebehu konania súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: dohoda o plnení v splátkach v zmluve o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.4.2014, všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, návrh žalovanej na uzavretie dohody o urovaní, stanovisko k listu - výzva na úhradu dlžnej čiastky z 19.1.2015 na č.l. 37-38, vyjadrenie žalovanej zo 6.12.2016 na č.l. 50, kópia platobného príkazu z 2.1.2015 na č.l. 51, výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.1.2015 na č.l. 52.

10. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“) súd zistil, že strany sporu zmluvu uzavreli dňa 29.4.2014. V zmysle nej mal byť žalovanej poskytnutý úver 600,- Eur, ktorú sumu v zmysle potvrdenia pod textom predloženej Zmluvy prevzala žalovaná toho istého dňa v hotovosti. V zmysle Zmluvy sa žalovaná zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 180,- Eur, teda zaplatiť spolu 780,- Eur, pričom podľa Zmluvy celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru čo je 39,15 Eur a z administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie Zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 140,- Eur (tzv. „administratívny poplatok“), a to všetko do 2.7.2014. Zároveň podľa zmluvy „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 2.7.2014“. Podľa Zmluvy výška RPMN je 382,68 %, výška priemernej hodnoty RPMN 69,17 %. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy podľa jej textu sú Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „VPPSU“).

11. Uvedená Zmluva vzhľadom na jej obsah a povahu zmluvných strán je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušnej všeobecnej úpravy Občianskeho zákonníka a spadá pod úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. Dňa 19.12.2013 bola medzi stranami sporu uzavretá tiež „dohoda o plnení v splátkach“ k Zmluve, podľa ktorej sa účastníci dohodli, že Zmluva sa mení, a podľa ktorej sa žalovaná zaviazala uhradiť 780,- eur v 2 mesačných splátkach po 390,- eur splatných vždy k 2. dňu v kalendárnom mesiaci počnúc dňom 2.6.2014 Zároveň podľa uvedenej dohody o plnení v splátkach je RPMN 341,82 % .

12. Súčasťou zmluvy mali byť aj VPPSU, ktoré mali byť platné od 1.11.2013 a ktoré nie sú žalovanou podpísané. Podľa bodu 07 zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- €. V prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť úrok z omeškania v sadzbe v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10,- € do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Podľa bodu 10 VPPSU si zmluvné strany dohodli možnosť pred rozhodnutím sporu v konaní pred súdom využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol zo zmluvy. Všetky spory mali byť riešené pred Mediačným centrom zriadeným a vedeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava.

13. Žalobca tvrdil, že na úhradu spotrebiteľského úveru žalovaná zaplatila sumu 600,- eur, ktorá bola 7.1.2015 pripísaná na účet žalobcu. Uvedené zodpovedá aj žalovanou predloženej kópii platobného príkazu (č.l. 51 spisu). Žalovaná v priebehu konania vo vyjadrení zo 6.12.2016 vychádzajúc z listu žalobcu však tvrdila, že na splatenie úveru zaplatila až sumu 780,- Eur, avšak ďalšiu úhradu okrem úhrady poukázanej z jej účtu IBAN E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 5.1.2015 nepreukázala. Jej tvrdenie o úhrade sumy vyššej ako 600,- Eur následne žalobca poprel vo svojom vyjadrení z 13.11.2017 doručenom v priebehu konania 14.11.2017. Z písomnosti žalovanej adresovanej žalobcovi, datovanej dňom 19.1.2015 (č.l. 37 spisu), ktorou žalovaná reaguje na písomnosť žalobcu zo 14.1.2015, vyplýva informácia o tom, že informácia žalobcu o tom, že mu uhradila na splatenie úveru sumu 780,- Eur nie je správna, keďže na účet žalobcu previedla len sumu 600,- Eur. Súd tak z vykonaných dôkazov po skutkovej stránke ustálil, že žalovaná na úhradu poskytnutého spotrebiteľského úveru uhradila sumu 600,- Eur a nie v priebehu konania ňou tvrdenú sumu 780,- Eur.

14. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu má každý spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka - ďalej tiež iba „OZ“ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 6 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

17. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. b/, písm. f/, písm. j/, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

b/ obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

22. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Súd na základe predložených dôkazov dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná len ohľadne známeho úroku z omeškania v rozsahu sumy 15,45 Eur. Žalovaná bola totiž povinná vrátiť spotrebiteľský úver do 2.7.2014 a keďže úhradu čerpaných finančných prostriedkov vykonala až 7.1.2015 (kedy bola suma 600,- Eur pripísaná na účet žalobcu) dostala sa so splatením úveru do omeškania trvajúceho spolu 188 dní, čo pri zákonom úroku z omeškania vo výške 5% ročne predstavuje nárok na úrok z omeškania v súdom priznanej výške 15,45 Eur.

26. V ostatnej časti je žaloba nedôvodná a bolo ju preto potrebné v prevyšujúcej časti zamietnuť. K dôvodom zamietnutia žaloby v jej podstatnej časti súd uvádza, že úver poskytnutý žalovanej je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože Zmluva neobsahuje riadne uvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o finančnom agentovi, prostredníctvom ktorého bola Zmluva uzavretá. Zo zmluvy je totiž preukázané, že táto bola zo strany žalobcu uzavretá prostredníctvom finančného agenta - Miroslava Nováka zapísaného v registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom NBS pod reg. č. 132623. V Zmluve pritom vo vzťahu k tejto osobe nie je uvedené identifikačné číslo preto tento údaj vo vzťahu k tomuto finančnému agentovi prostredníctvom ktorého bola Zmluva žalobcom uzatváraná je v zmysle § 9 ods. 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. neúplný.

27. Ďalej v Zmluve absentuje riadne uvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere - „dobu trvania“ možno vyjadriť relevantne iba nezameniteľným a presným určením časového obdobia (napr. počtom týždňov, mesiacov a pod. alebo uvedením typu „doba trvania zmluvy je od ... do...“) čo v danom prípade absentuje, pretože v bode „2.“ Zmluvy uvedený text nemožno nijako gramaticky ani iným výkladom vyložiť tak, že obsahuje riadne uvedenie „doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Z textu v tvare „Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 2.7.2014“ je zrejme len to, kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru, nie aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tomto prípade (i s ohľadom na vyššie cit. ustanovenie § 54 ods. 2 OZ) nemožno prijať iný výklad ako ten, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola riadne a v podstate vôbec v Zmluve uvedená.

28. V Zmluve tiež absentuje riadne uvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v Zmluve (a tu zákon uvádza, že danú náležitosť musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere, nie jej súčasťou napr. vo forme všeobecných podmienok, ktoré navyše v tomto prípade ani neboli zmluvnými stranami podpísané a teda z pohľadu súdu absentuje zachovanie písomnej formy danej „súčasťou“ Zmluvy) je síce uvedená RPMN, avšak neboli (priamo) v Zmluve uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet - teda konkrétne hodnoty podľa obsahu samotnej Zmluvy - uvádza sa iba odkaz na to, že sa vypočítala v zmysle zákona a podľa vzorca uvedeného vo VPPSÚ, avšak v týchto je napr. uvedené, medzi predpokladmi pre výpočet RPMN „výška počet a termín splátky istiny, úrokov a administratívneho poplatku“, ktoré však samé osebe priamo v Zmluve absentujú (čo nie je zhojené ani v deň uzavretia Zmluvy uzavretou dohodou o plnení v splátkach). Zároveň súd poukazuje na to, že v zmluve o úvere je uvedená RPMN vo výške 382,68 % a v dohode o plnení v splátkach

je uvedená RPMN vo výške 341,82%, pričom obe „dohody“ sa týkajú toho istého úveru v rovnakej výške a v rovnakej dobe splatnosti. Po zadaní vstupných údajov a to výšky úveru 600 Eur, počtu mesačných splátok 2 a výšky splátky 390,- Eur do kalkulačky na výpočet RPMN na portáli finančnej osvetly a ochrany spotrebiteľa Ministerstva financií SR, správna výška RPMN predstavuje 688,88 %. Uvedenie RPMN v dvoch rozdielnych nesprávnych výškach, je nepochybne pre spotrebiteľa máťúce, na neprospech spotrebiteľa a v neposlednom rade spôsobuje absenciu uvedenia pravdivého údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v Zmluve. Pokiaľ by aj súd pripustil, že tento údaj zmluva obsahuje, je zrejme že v nej uvedená RPMN nezodpovedá skutočnosti a jej výška je uvedená v neprospech spotrebiteľa.

29. Napokon v Zmluve absentuje uvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Tento nedostatok nie je zhojený ani uzavretím osobitnej dohody o plnení v splátkach zo dňa 19.12.2013, pretože táto podstatná náležitosť Zmluvy mala byť v zmysle cit. ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. uvedená už priamo v nej, nie v dodatočných osobitných dohodách, nakoľko už zo samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a jeho uvedenia medzi výpočtom náležitostí, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľský úver má byť a priori plnený výlučne v splátkach (navyše ani z dohody o plnení v splátkach zo dňa 19.12.2013 nijako nevyplýva aká časť tej-ktorej splátky pripadá na istinu, úroky a poplatky).

30. Vyššie uvedené nedostatky Zmluvy, v dôsledku ktorých je úver podľa nej poskytnutý bezúročný a bez poplatkov, už samy osebe sú dôvodom na zamietnutie podanej žaloby čo do požadovaného známeho úroku vo výške 162,83 Eur, ďalej administratívneho poplatku uvedeného v žalobe v sume 140,85 eur ako aj poplatku za upomienku 40,- Eur.

31. K týmto žalobou uplatneným nárokom súd pre úplnosť ešte poznamenáva, že dôvodom na zamietnutie žaloby v časti požadovaného úroku a administratívneho poplatku je zároveň i neplatnosť Zmluvy v časti „dojednaných“ úrokov a administratívneho poplatku, ktorá neplatnosť je daná v týchto častiach Zmluvy ich zrejším rozporom s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy) s poukazom na výšku týchto položiek uvedených v Zmluve (úrok vo výške 39,15 % ročne a „administratívny poplatok“ vo výške 140,85 Eur) vo vzťahu k výške poskytovaného úveru (600,- Eur), ktorá výška týchto odplát neprímerane prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rozhodnom období (známu súdu z jeho činnosti v obdobných veciach, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek). I keby v čase uzavretia Zmluvy ustanovenie § 53 ods. 6 OZ (ako je citované vyššie) platné a účinné nebolo (čo však bolo) ani to by žalobcu nijako neoprávňovalo na to, aby celková odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru (t.j. súčet úroku a administratívneho poplatku; osobitne s ohľadom v danom prípade na výšku samotného úveru) dosahovala za poskytnutie úveru na niečo viac ako 2 mesiace tak vysokú sumu. Takýto postup žalobcu bol v tomto prípade v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto Zmluva je v časti úroku a administratívneho poplatku neplatná podľa § 39 OZ.

32. Ďalej dôvodom na zamietnutie žaloby v časti požadovaného poplatku za upomienku v sume 40,- Eur je tiež skutočnosť, že žalobca absolútne nijako nepreukázal ani len vystavenie a zaslanie akejkoľvek upomienky žalovanej, nieto ešte jej doručenie. Pokiaľ nárok na zaplatenie poplatku za upomienky má vyplývať z predložených VPPSÚ, na obsah ktorých sa žalobca odvoláva, súd uvádza, že tieto boli preukázateľne vopred jednostranne vyhotovené žalobcom a podľa žiadneho ich ustanovenia, ako ani podľa Zmluvy, žalovaná nemala žiadnu možnosť ich obsah v tomto smere ovplyvniť, iba ich musela, pokiaľ potrebovala úver a chcela ho získať, bezvýhradne akceptovať (na tom nič nemení ani vopred pripravené formulárové ustanovenie Zmluvy, podľa ktorého žalovaná nemá k VPPSÚ žiadne výhrady). Okrem toho, v tomto konaní predložené VPPSÚ ako „neoddeliteľná súčasť“ Zmluvy boli predložené bez podpisu zmluvných strán a teda v tomto smere nie je z pohľadu súdu zachovaná ich písomná forma (viď k tomu ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a ustanovenia § 40 OZ ; v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy).

33. Rovnako súd zamietol podanú žalobu i v časti požadovaného zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, nakoľko z predložených dôkazov vyplýva, že táto nebola účastníkmi konania ako zmluvnými stranami platne dojednaná. Uvedená zmluvná pokuta bola vopred naformulovaná žalobcom do znenia

bodou 07 predložených VPPSÚ, ktorých znenie, tak, ako je už uvedené vyššie, preukázateľne nemala žalovaná možnosť v tomto smere nijako ovplyvniť a musela ho iba bezvýhradne akceptovať. Navyše nie je v tomto prípade taktiež zachovaná v tomto smere zákonom vyžadovaná podmienka dojednaní danej zmluvnej pokuty písomne (§ 544 ods. 2 OZ ako je cit. vyššie), nakoľko predložené VPPSÚ ani v tejto časti neobsahujú podpisy zmluvných strán (viď § 40 ods. 3 veta prvá - text pred bodkočiarkou OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy) a teda v tomto smere ide o neplatné „dojednanie“ danej zmluvnej pokuty (§ 40 ods. 1 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy). Teda na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd žalobu aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietol.

34. Keďže predmetný spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca od žalovanej nemôže požadovať žiaden úrok z úveru a žiadne poplatky (ani za upomienky), ktoré boli v zmluve dojednané. Žalobca má nárok na vrátenie istiny úveru a prípadne úroku z omeškania, ak bola istina úveru zaplatená oneskorene. Žalobca v žalobe tvrdil a žalovaná jeho tvrdenia nerozporovala, že žalovanej boli na základe predmetnej zmluvy poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 600,- Eur. V konaní bolo preukázané, že žalovaná žalobcovi uhradila sumu 600,- Eur, teda vlastne celú výšku pôvodne čerpaného úveru. Žalobca žalobou uplatnil úrok z omeškania vo výške vo výške 5% ročne zo sumy 600,00 Eur od 3.7.2014 do 7.1.2015 vyčíslený na sumu 15,54 Eur. Úrok z omeškania prináleží v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Podľa vyhodnotenia dôvodnosti nároku súdom žalobca v konaní preukázal, že v ním uvádzanom období od 3.7.2014 do 7.1.2015 bola žalovaná v omeškani, preto mu patrí zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 600,- Eur za spolu 188 dní, t.j. podľa prepočtu súdu suma 15,45 Eur. Výrok o zamietnutí prevyšujúcej časti žaloby sa tak vzťahuje aj na žalobcom uplatnený známy úrok z omeškania nad sumu 15,45 Eura, t.j. v rozsahu 0,09 Eur.

35. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

38. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc zo záveru, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 4 % z uplatneného nároku a neúspešný v rozsahu 96 %, čo predstavuje úspech žalovanej. Výrok o nároku na náhradu trov konania tak vyplýva z vyššie citovaných ustanovení C.s.p. a záveru, že žalovaná bola v konaní pomerne úspešnejšia, a preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu jej úspechu a neúspechu, teda v rozsahu 92%. Nárok na priznanú náhradu trov konania v rozsahu vyplývajúcom z výroku rozsudku sa týka ako prvostupňového, tak aj odvolacieho konania, keďže úspech strán sporu je potrebné hodnotiť z hľadiska celkovej úspešnosti žalobcu v konaní o uplatnenom nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.